

نقش ژئومورفولوژی در مدیریت منابع طبیعی با استفاده از روش تحلیل سیستم‌های ارضی (مطالعه موردی: حوضه آبخیز کلاچه سادات سبزوار)

لیلا منتصری* - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه حکیم سبزواری.
ابوالقاسم امیر احمدی - دانشیار دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه حکیم سبزواری.
محمدعلی زنگنه اسدی - دانشیار دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه حکیم سبزواری.

پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۶/۱۴
تأیید نهایی: ۱۳۹۶/۰۳/۰۳

چکیده

دانش ژئومورفولوژی نقش بسزایی در شناخت قابلیت‌ها و محدودیت‌های محیطی پیرامون ما دارد که در این میان استفاده از روش تحلیل سیستم‌های ارضی به عنوان یک راهکار ژئومورفولوژی مؤثر می‌باشد. از طریق این تکنیک مشخص می‌شود که هر قسمت از زمین به چه کاربری اختصاص پیدا می‌کند. این اقدام باعث حفظ آب و خاک در اراضی ۵ شاورزی و مدیریت بهتر منابع طبیعی می‌شود. هم‌چنین روش تحلیل سیستم‌های ارضی در مطالعات آمایش سرزمنی نیز مطرح می‌گردد. در این مطالعه نقش دانش ژئومورفولوژی در شناسایی ویژگی‌های سرزمنی و مدیریت بهتر منابع طبیعی با استفاده از روش تحلیل سیستم‌های ارضی در حوضه آبی کلاته سادات سبزوار از استان خراسان رضوی بررسی می‌شود. بر این اساس، حوضه آبخیز مورد مطالعه به سه سیستم ارضی کوهستان، تپه و دشت تقسیک گردید که بیشترین مساحت حوضه را تیپ ارضی داشت با ۵۲/۰ کیلومتر مربع و کمترین را تیپ ارضی تپه با مساحت ۱۱/۲ کیلومتر مربع پوشش می‌دهد. تیپ ارضی کوهستان نیز مساحت ۳۲/۴ کیلومتر مربع از سطح حوضه ۱۱ شغال کرده است. برای هر کدام از این سیستم‌های ارضی، واحدهای ارضی و جزء واحدهای کوچکتری تشخیص داده شد که هر کدام از این تقسیمات واحدی، ویژگی‌ها و مشخصات خاصی دارد. شناخت این مشخصات، جهت هرگونه پروژه عمرانی و کشاورزی در منطقه سودمند می‌باشد. در این میان قابلیت‌ها و محدودیت‌های هر بخش نیز جهت کاربری بهتر مشخص شد. در کل بیشترین مساحت حوضه آبخیز مورد مطالعه را مناطق پست و کهارتفاع و دشت پوشش می‌دهد که نیاز به توجه بیشتر و مدیریت کارآمد حفظ آب و خاک را در این منطقه، روشن می‌سازد.

واژه‌های کلیدی: ژئومورفولوژی، سیستم‌های ارضی، آمایش سرزمنی، کاربری اراضی، کلاته سادات سبزوار.

مقدمه

ژئومورفولوژی در مقیاس وسیع با فعالیت انسان‌ها و مسائل آن‌ها مرتبط است و می‌تواند بسیاری از مشکلات برنامه‌ریزی عمران ناحیه‌ای را حل کرده و پاسخ‌های مناسب برای مسائل متعددی که در این رابطه عنوان می‌شود، فراهم آورد. یکی از تکنیک‌های دانش ژئومورفولوژی برای شناخت قابلیت‌ها و محدودیت‌های محیطی، روش تحلیل سیستم‌های ارضی^۱ یا تحلیل ارضی^۲ است. این روش، یک طبقه‌بندی علمی بر مبنای فرم ارضی و با ساختاری سلسله مراتبی^۳ است و بر رابطه زمین (لندفرم^۴) با قابلیت‌ها و محدودیت‌های ارضی تأکید دارد. در این روش همچنین می‌توان به ارزیابی محدودیت‌های آمایش سرزمین در یک ناحیه دست یافت. موضوعی که به طور قطع در فرآیند برنامه‌ریزی، به اندازه قابلیت‌های یک ناحیه بستگی دارد و می‌تواند در بهره‌برداری بهینه از محیط یاری دهنده باشد. در این روش م شایه‌ت‌های فرمی اساس طبقه‌بندی قرار می‌گیرد و ویژگی‌های ارضی ناشی از فرم در برابر موضوعی ارزیابی و به صورت قابلیت و محدودیت معرفی می‌شود (رامشت، ۱۳۸۸: ۱۵۵ و ۱۵۶).

تفکیک سیستم‌های ارضی از دیرباز مورد توجه بسیاری از دانشمندان و متخصصان علوم زمین به خصوص ژئومورفولوژیست‌ها بوده است. (کریستین^۵ و همکاران، ۱۹۵۳) در پژوهش شی در ناحیه توان ا سویل-بوون^۶ در شمال کوئینزلند^۷ استرالیا با شرح ویژگی‌های ارضی ناحیه، ارزیابی امکانات کشاورزی، ساحل منطقه و تعامل آب و هوا در ارتباط با زمین شنا سی، ژئومورفولوژی، خاک و ویژگی‌های کشاورزی، این منطقه را به ۱۹ سیستم ارضی و ۷ گروه کاربری اراضی تقسیم کردند. (کریستین و استوارت^۸، ۱۹۵۳) در منطقه کاترین-داروین^۹ استرالیا با توجه به زمین شنا سی، ژئومورفولوژی، نقشه‌برداری، خاک، پوشش گیاهی و کاربری اراضی، ۱۸ سیستم ارضی را تشخیص، نقشه‌برداری و نواحی آن را برآورد و پتانسیل‌های موجود را ارزیابی نمودند. (بودن^{۱۰} و استابز^{۱۱}، ۱۹۶۳) برای مطالعه بچوانالند^{۱۲} شرقی (بوتswana^{۱۳} فلی) در جنوب آفریقا سیستم‌های طبقه‌بندی زمین را توسط بخش منابع زمین و نقشه‌برداری منطقه‌ای مشترک المนาفع علمی و سازمان پژوهش‌های صنعتی توسعه دادند. (وبستر^{۱۴} و بکت^{۱۵}، ۱۹۷۰) در مطالعه‌ای تحت عنوان طبقه‌بندی زمین و ارزیابی با استفاده از عکس هوایی و مروری بر آثار اخیر در آکسفورد با

^۱. Land System Approach (LSA)

^۲. Terrain Analysis

^۳. Hierarchy

^۴. Land Form

^۵. Chirstian

^۶. Townsville- Bowen

^۷. Queensland

^۸. Stewart

^۹. Katherine-Darwin

^{۱۰}. Bawden

^{۱۱}. Stobbs

^{۱۲}. Bechuanaland

^{۱۳}. Botswana

^{۱۴}. Webster

^{۱۵}. Beckett

انجام یک سری مطالعات در جنوب مرکزی انگلستان، طبقه‌بندی اراضی را بر اساس الگوهای تکرار شونده چشم‌اندازهای اراضی شرح دادند. هم‌چنین جهت شناسایی فرم‌های شکلی در سیستم‌های ارضی، یک مدل بلوك دیاگرام از سیستم ارضی برای نشان دادن روابط بین چشم‌اندازهای زمین و تفسیر عکس‌های هوایی مناطق نمونه ابداع کردند. (لورنس^۱ و همکاران، ۱۹۷۷) نیز در مقاله‌ای تحت عنوان استفاده از تفسیر عکس هوایی برای ارزیابی ارضی در ارتفاعات غرب اسکاتلند طبقه‌بندی یک منطقه آزمایشی به سیستم‌های ارضی متمایز (که نقشه برداری شده است) را به طور منطقی و آسان اثبات کردند. (میچل^۲ و هوارد^۳، ۱۹۷۸) در اردن نیز مطالعات شناسایی سیستم‌های ارضی را با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و نقشه‌برداری انجام دادند. طرح طبقه‌بندی ارضی شالیکاری در سری‌لانکا^۴ تو سط (پاناپوک^۵ و سوما سیری^۶، ۱۹۸۰) با همکاری دکتر ف.ر. موorman^۷ با مجموعه چهار دسته سیستم ارضی، زیر سیستم ارضی، مجموعه زمین شالیکاری و عناصر ارضی شالیکاری ایجاد شده است. (سوماسیری و همکاران، ۱۹۸۵) با استفاده از روش سیستم ارضی به روشن شدن زوایای بیشتری از خاک شالیکاری در سری‌لانکا کمک کردند. (سوماسیری و راتنایاکا^۸، ۱۹۸۸، ۱۱) سیستم ارضی و ۲۱ زیر سیستم را برای منطقه کندي^۹ سری‌لانکا شناسایی کردند (دویت^{۱۰} و بکر^{۱۱}، ۱۹۹۰) در مطالعه‌ای تحت عنوان یادداشت توضیحی در مورد نقشه سیستم‌های ارضی بوتسوانا در جنوب آفریقا، نقشه سیستم‌های ارضی بوتسوانا را بر اساس نقشه‌های توپوگرافی ۱:۱۰۰۰۰۰۰ مستخرج از وزارت نقشه‌برداری و اراضی آماده کردند. (کازاکلیس^{۱۲} و کارتیریس^{۱۳}، ۱۹۹۳) در مطالعه‌ای تحت عنوان انواع کاربری اراضی: الگوها و روابط با عوامل غیر زنده چشم‌انداز در غرب کرت^{۱۴} یونان با استفاده از تفسیر عکس‌های هوایی ۱۹۸۹ و ۱۹۴۵ سیستم‌های ارضی را شرح داده و انواع عمدۀ کاربری اراضی را که در هر سیستم اتفاق می‌افتد، بیان کردند و با روش تجزیه و تحلیل دستی، واحدهای ارضی هر سیستم را تعریف کردند. (پاناپوک، ۱۹۹۶) در تحقیقی تحت عنوان محیط‌های خاک و کشاورزی- اکولوژیکی زیستی سری‌لانکا در طول دوره ۱۹۷۵-۱۹۷۲، بر اساس چارچوب اصلی راهنمای فیزیوگرافی برای اهداف ارزیابی اراضی منطقه مرتبط، پنج سیستم ارضی اصلی را که از ۴۷ منطقه مورفو- زیست محیطی تشکیل شده بود، شناسایی کرد. سیستم‌های ارضی بر اساس مناطق کشت- زیست محیطی و الگوی برجستگی‌های تکرار شونده و زیر سیستم‌های اصلی بر مبنای الگوی زهک‌شی و زمین‌های بهزیست مرتفع شالیکاری، هیدرولوژی،

- ^۱. Lawrance
- ^۲. Mitchell
- ^۳. Howard
- ^۴. Sri Lanka
- ^۵. Panabokke
- ^۶. Somasiri
- ^۷. F.R. Moormann
- ^۸. Ratnayake
- ^۹. Kandy
- ^{۱۰}. Dewit
- ^{۱۱}. Bekker
- ^{۱۲}. Kazaklis
- ^{۱۳}. Karteris
- ^{۱۴}. Crete

برجستگی‌های کوچک، خاک زمین مرتفع و مواد مادری خاک متمایز می‌شوند. با روش تحلیل سیستم ارضی، مهمنه‌ترین محدودیت‌های تولید از خاک‌های شالیکاری منطقه روشن شد. (کلینگ‌سیسن^۱ و همکاران، ۲۰۰۷) در پژوهشی تحت عنوان تجزیه و تحلیل ژئومورفومتریک چشم انداز با استفاده از یک نرم‌افزار سفارشی GIS به نام "لندفرم"، طبقه‌بندی نیمه‌خودکار عناصر لندفرم بر اساس ویژگی‌های توپوگرافی مانند درصد ارتفاع یا انحنای را معرفی می‌کند. این پارامترها از مدل ارتفاعی رقومی^۲ مشتق شده و به عنوان شاخص برای طبقه‌بندی عناصر لندفرم نظیر: قله‌ها، دشت‌ها، فورونگی و دامنه‌ها استفاده می‌شود. این پژوهه تحقیقاتی توسط وزارت کشاورزی استرالیای غربی در مؤسسه و مزرعه مارسک^۳ در ۱۰۰ کیلومتری شمال شرق پرت^۴ در غرب استرالیا انجام شده است و در آن نتایج حاصل از یک الگوریتم مجموعه فازی کاربردی برای مقایسه شباهت بین نقشه‌های تولید شده توسط "لندفرم" و عکس‌های تفسیر شده توسط یک متخصص خاک همان منطقه را مورد بحث قرار می‌دهد. (تاگیل^۵ و جنس^۶، ۲۰۰۸) در مقاله‌ای تحت عنوان طبقه‌بندی خودکار لندفرم مبتنی بر GIS و توپوگرافی، پوشش زمین و ویژگی‌های زمین‌شناسی اراضی اطراف یازورن پولجه^۷ ترکیه با استفاده از آمار فضایی پیشرفتی و الگوریتم‌های پردازش تصویر به طبقه‌بندی اشکال یک حوضه جهت مطالعات کشاورزی و فرسایش زمین پرداختند. (کپوتورتی^۸ و همکاران، ۲۰۱۲) در مطالعه‌ای تحت عنوان طبقه‌بندی محیط زیست زمین و حفاظت از تنوع زیستی در سطح ملی ایتالیا با استفاده از نقشه‌های همگن و موضوعی رسماً شده و ویژگی‌های بیولوژیکی و اذسانی منطقه را مورد ارزیابی قرار دادند و ۳ ناحیه ارضی، ۲۴ سیستم ارضی و ۱۴۹ شکل ارضی نقشه‌برداری کردند و نشان دادند که چگونه واحدهای ارضی می‌تواند به عنوان چارچوبی قابل اعتماد برای تجزیه و تحلیل محیط زیست در مقیاس درشت استفاده شود و برای پیاده سازی استراتژی حفاظت ملی مفید واقع شود. (واکلاویک^۹ و همکاران، ۲۰۱۳) در مطالعه‌ای تحت عنوان الگوهای اصلی نقشه‌برداری جهانی سیستم ارضی بر اساس ۳۲ شاخص تو صیف شدت کاربری اراضی، شرایط محیطی، عوامل محیطی، اجتماعی و اقتصادی و استفاده از یک الگوریتم نقشه مشخص و دوازده الگوی اصلی نقشه‌برداری سیستم‌های ارضی در سال ۲۰۰۵ به مطالعه ماهیت نقشه‌برداری سیستم ارضی در سراسر جهان پرداختند. نتایج شباهت غیرمنتظره در سیستم ارضی سراسر جهان (شرق اروپا، هند، آرژانتین و چین) با وجود تنوع سیستم‌های ارضی در مقیاس محلی (چین و یا هند) را نشان داد. (تورنر^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۶) در مقاله‌ای تحت عنوان علم سیستم ارضی و سیستم زیست محیطی اجتماعی در شبه‌جزیره یوکاتان^{۱۱}

پرتابل جامع علوم انسانی

^۱. Klingseisen

^۲. DEM

^۳. Muresk

^۴. Perth

^۵. Tagil

^۶. Jenness

^۷. Yazoren Polje

^۸. Capotorti

^۹. Vaclavik

^{۱۰}. Turner

^{۱۱}. Yucatan

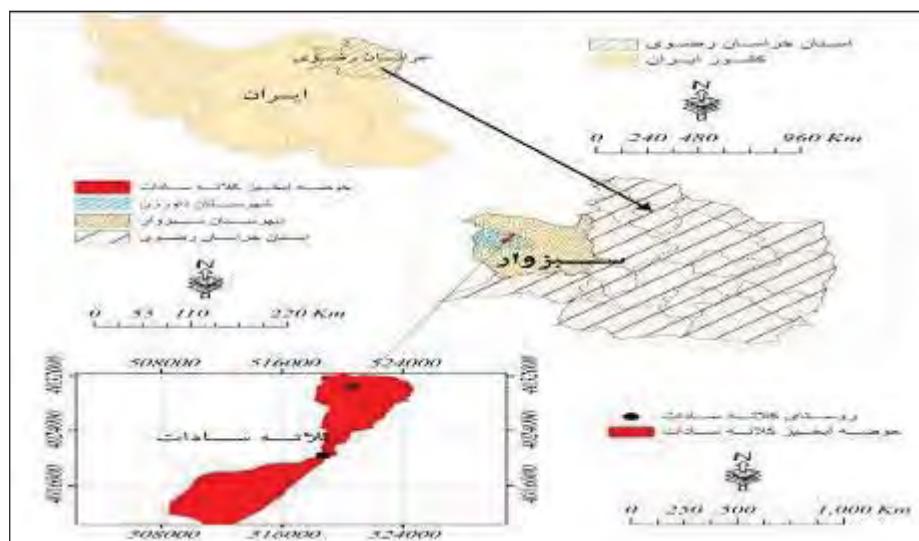
در جنوب مکزیک طی سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۸ به بیان پیچیدگی‌های علم سیستم ارضی با هدف درک، پیش‌بینی و طرح‌بیزی تغییر فضایی زمین و بررسی مکانیسم سیستم ارضی در اصلاحات و کاربری اراضی پرداختند. تاریخچه ارزیابی اراضی در ایران به سال ۱۳۳۳ برمی‌گردد؛ یعنی زمانی که نیاز به ارزیابی اراضی پایاب سدهای احداث شده برای کشاورزی آبی بوجود آمد (رامشت و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۹). (نوروزپور و رامشت، ۱۳۹۱) در بررسی پتانسیل‌های ژئوکوتوری سه دره جونقان با استفاده از روش تحلیل سیستم ارضی، مکان‌های متفاوت را برسی و با استفاده از نرم‌افزار GIS مورد تفکیک قرار دادند. (افشاری و افشاری، ۱۳۹۲) در برسی پتانسیل‌های ژئوکوتوری سه شهرستان سمیرم با استفاده از روش تحلیل سیستم اراضی و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، پدیده‌های جاذب گردشگری را شناسایی و مناطق مستعد گردشگری را مکان‌بایی نمودند. (رامشت و همکاران، ۱۳۹۳) در مقاله‌ای تحت عنوان تجزیه و تحلیل ساختاری سیستم‌های ارضی ژئومورفیک در حوضه میدان گل با استفاده از روش میدانی، واحدهای ارضی را از لحاظ شکل و جنس اراضی و کاربری بهینه از جمله کشاورزی، برسی و تقسیم‌بندی کردند و کاربری صحیح از زمین‌های مختلف میدان گل با توجه به جنس آن‌ها مشخص شد.

هدف از این پژوهش در حوضه آبی کلاته سادات سبزوار، استفاده و شناخت بیشتر دانش ژئومورفولوژی و روش سیستم‌های ارضی در تحلیل قابلیت‌ها و محدودیت‌های این منطقه با اقلیم خشک است که نهایتاً از این نوع از مطالعات، می‌توان جهت بررسی آمایش سرزمین و مدیریت بهتر منابع طبیعی بهره جست تا از هدر رفت و فرسایش این منابع از جمله آب و خاک که در این نوع از اقلیم حیاتی است، پیشگیری به عمل آورد.

معرفی محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه بین دو طول شرقی "۳۹°۵۰'۵۷" تا "۳۱°۱۶'۵۷" و عرض‌های "۱۳°۵۹'۳۶" تا "۱۲°۲۶'۳۶" شمالی با مساحت ۹۵/۸۳ کیلومترمربع واقع شده است. حوضه آبخیز کلاته سادات از زیر حوضه‌های رود کال شور سبزوار در دامنه جنوبی رشته کوه جغتای و ارتفاعات کوه‌سفید می‌باشد^۱. حوضه مزبور به لحاظ موقعیت سیاسی متعلق به دهستان باشتن از بخش باشتن شهرستان داورزن در غرب شهرستان سبزوار در استان خراسان رضوی می‌باشد (شکل ۱).

^۱. طبق تقسیم‌بندی و کدگذاری حوضه‌های آبریز ایران، حوضه آبخیز کلاته سادات جزو محدوده‌های مطالعاتی حوضه آبریز کویر مرکزی و نهایتاً حوضه آبریز فلات مرکزی، یکی از شش حوضه آبریز اصلی ایران محسوب می‌شود (وزارت نیرو، ۱۳۹۱: ۷).

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

این منطقه دارای تابستان‌های گرم و زمستان‌های سرد است (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۲۹) و از نظر تقسیمات اقلیمی بر اساس ضریب دومارتن، اقلیم منطقه از نوع خشک است (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۳۳). جریان‌های غرب و شمال در برخورد با توده هواز سرد سیری باعث ریزش برف در زمستان و رگبارهای شدید در بهار و پائیز می‌گردد و جریان‌های بیابانی عامل ایجاد بادهای خشک و تشدید فرسایش خاک در منطقه می‌باشد (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۲۹). رودخانه کلاته سادات بواسطه رگبارهای تگرگ و باران، سیلانی شده و به طرف قسمت‌های پایین دست جریان می‌یابد (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۴۲). از آنجایی که نقش پوشش گیاهی در کاهش افزایش تولید رواناب و بالطبع مقدار فرسایش حائز اهمیت است، مطالعات پوشش گیاهی منطقه نشان می‌دهد که حوضه مورد نظر طی چندین سال بهره‌برداری غلط از مراعت (چرای مفرط، چرای زودرس، شخم اراضی مرتتعی، بوته‌کنی) و خشکسالی‌های دهه‌های اخیر، دچار تخریب پوشش گیاهی و به‌دلیل آن فرسایش خاک شده است (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۳۴-۳۵). منبع اصلی درآمدزای ساکنین منطقه، کشاورزی است که رکن اصلی اقتصاد حوضه را تشکیل می‌دهد و شامل زراعت، باغداری و دامداری می‌شود. در نواحی پست، دشت‌ها و کوهپایه به دلیل بهره‌مندی از منابع آب محصولات زراعی گندم، جو آبی و دیم و محصولات جالیزی یونجه و زیره کاشت می‌شود و در نواحی بلند و ارتفاعات، اغلب باغات میوه انگور و انار ایجاد شده است (گنجی‌نیا، ۱۳۸۷: ۵۹-۶۰).

مبانی نظری

به منظور گسترش امکانات در منطقه در یک روش سیستماتیک ارزیابی، اراضی منطقه را به واحدهای طبقه‌بندی می‌کنند که سیستم‌های ارضی نامیده می‌شوند. یک سیستم ارضی به عنوان یک ناحیه یا گروهی از نواحی تعریف شده است که یک الگوی تکرارشونده توپوگرافی، خاک و پوشش گیاهی را معرفی می‌کند (کریستین و استوارت، ۱۹۵۳: ۹). طبقه‌بندی سیستم‌های ارضی یک زیربخش سلسله مراتبی از زمین با توجه به معیارهای تشخیصی فیزیوگرافی، زمین‌شناسی، ژئومورفولوژی و توپوگرافی است (دویت و بکر، ۱۹۹۰: ۲). یک سیستم ارضی، یک الگوی لندفرم از لحاظ جغرافیایی و ژئومورفولوژی مربوط به واحدهای ارضی کوچکتر (اشکال ارضی) است که در منطقه تکرار می‌شود (دویت و بکر، ۱۹۹۰: ۱۸).

اصطلاح واحد ارضی^۱ به عنوان یک اصطلاح کلی به هنگام اشاره به یک واحد همگن از زمین در نظر گرفته شده است (دویت و بکر، ۱۹۹۰: ۲). یک واحد ارضی عمدتاً دارای یک الگوی یکسان زمین شناسی، ژئومورفولوژی، توپوگرافی و مشخصه‌های تلفیقی خاک و پوشش گیاهی است. یک زیربخش دیگر مربوط به اشکال ارضی است که مشخصات تلفیقی خاک و پوشش گیاهی را نشان می‌دهد که ممکن است بعد از مقایسه نقشه خاک ملی و نقشه‌های پوشش گیاهی با نقشه سیستم‌های ارضی ایجاد شده باشد. گاهی اوقات ممکن است یک سطح بالاتر اضافی به نام ناحیه ارضی تشخیص داده شود که عمدتاً برای اهداف طبقه‌بندی در نظر گرفته نمی‌شود. این واحد به طور کلی بیانگر مناطق عمده آب و هوایی است که نفوذ بیشتری را در لندرم و تشکیل خاک داشته است (دویت و بکر، ۱۹۹۰: ۳). طبقه‌بندی واحدهای زمین به کلاس و یا زیرکلاس بر اساس مناسب بودن آن برای اهداف کاربری‌های خاص یا عام تعریف شده است (پانابوک، ۱۹۹۶: ۲۰۴). طبقه‌بندی اکولوژیکی ارضی، واحدهای ارضی را بر اساس تجانس ویژگی‌های فیزیکی و بیولوژیکی در مقیاس‌های مختلف شناسایی می‌کند (کپوتورتی، ۲۰۱۲: ۱۷۴). واحد ارضی، یک تجلی از چشم انداز اکولوژی در یک سیستم همگن از زمین در مقیاس مورد بحث را شامل می‌شود. بررسی یک واحد ارضی، نقشه‌برداری بازترین ویژگی‌های زمین نظیر لندرم، خاک و پوشش گیاهی که قابل نقشه‌برداری باشد را مورد هدف قرار می‌دهد (زونولد، ۱۹۸۹: ۶۷).

طبقه‌بندی زمین، به سیستم‌های ارضی و اشکال ارضی، تا حد زیادی بر تفسیر عکس‌های هوایی تکیه دارد که به دو صورت توجیه می‌شود: ۱- به رسمیت شناختن الگوی تغییرات در یک سیستم ارضی و تو ضیحات آن با استفاده از نمودارها و عکس‌های هوایی مشروح و تسهیل شناسایی متمایز زیروحضه در درون آن (اشکال یا عناصر) به خصوص توسط پرسنل با تجربه محلی. ۲- مفید بودن طبقه‌بندی برای نمایه‌سازی اطلاعات موجود در منابع طبیعی از جمله خاک که به عنوان لایه‌هایی برای نمونه‌برداری اقتصادی به هنگام اخذ اطلاعات جدید است (لورنس و همکاران، ۱۹۷۷: ۳۴۱).

کار در روش سیستم‌های ارضی به تکنیک‌های ترسیمی مตکی است. مجموعه اطلاعات این دانش در نهایت به صورت نقشه‌ای تدوین و تألیف می‌شود و استفاده کنندگان با بهره‌مندی از اطلاعات حاشیه‌ای نقشه قادرند ضمن آشنایی با ویژگی‌های سطح ارضی با قابلیت‌ها و محدودیت‌های هر یک از واحدها آشنا شوند (رامشت، ۱۳۸۸: ۱۵۶).

روش تحقیق

این پژوهش مبتنی بر روش‌های ترکیبی استنادی-تجربی است که به صورت کلی بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای و مشاهدات میدانی شکل گرفته است. در ابتدا منطقه مورد مطالعه شناسایی و محدوده حوضه آبخیز بر اساس نقشه‌های توپوگرافی تعیین حدود گردید که در این میان از تصاویر ماهواره‌ای لندست از نرم‌افزار Google Earth و نقشه‌های توپوگرافی و زمین‌شناسی منطقه استفاده شد. هم‌چنین از مطالعات کتابخانه‌ای (مطالعه کتب، مقالات، گزارش‌های علمی سال‌های اخیر پیرامون این موضوع و پایان‌نامه‌ها و گزارشات کار شده در این منطقه)، مشاهدات میدانی، مصاحبه با کشاورزان محلی و تهیه مدل‌های رقومی منطقه با نرم‌افزار ArcGIS استفاده گردید. نهایتاً با جمع‌بندی کلیه مشاهدات و بررسی مدل‌های رقومی منطقه، با استفاده از روش تحلیل سیستم‌های ارضی، حوضه آبخیز مورد مطالعه را به چند سیستم ارضی و زیر سیستم تقسیم‌بندی نمودیم. به این ترتیب که پس از تهیه مدل رقومی ارتفاعی از منطقه با نرم‌افزار ArcGIS و بررسی خطوط ارتفاعی و توپوگرافی منطقه، نواحی کوهستانی و مرتفع، نواحی کم ارتفاع و دشت و نواحی تپه‌ماهوری تشخیص داده شد. سپس با توجه به نقشه‌های طبقات ارتفاعی، شیب، جهت شیب، شبکه

هیدرولگرافی، زمین شناسی، پوشش گیاهی، کاربری اراضی، خاک و ژئومورفولوژی حوضه آبخیز، هر کدام از این سه سیستم اصلی را به واحدهای کوچکتری تقسیم کردیم. نهایتاً با توجه به ویژگی‌های فوق به صورت جزئی و فرم‌های اراضی شاخصی که بر اثر فرآیندهای مختلف در هر منطقه شکل گرفته، آن‌ها را به اجزای کوچکتری تقسیک نمودیم. سپس برای هر سیستم و اجزای آن بر اساس مطالعات اولیه، نقشه‌های تهیه شده و مشاهدات میدانی منطقه، به صورت جداگانه مشخصات کلی اعم از مساحت، شیب و نوع خاک، محدودیت‌ها و قابلیت‌های هر ناحیه بیان شد. سپس در این رابطه و با بررسی کلیه شواهد، پیشنهاداتی در زمینه استفاده بهینه از منابع طبیعی موجود در منطقه و پیشگیری از هدر رفت این منابع در جهت مدیریت سازنده و کارآمد حفظ منابع طبیعی ارائه گردید.

روش تحلیل سیستم ارضی، یک طبقه‌بندی علمی سرزمین بر پایه توپوگرافی، خاک و پوشش گیاهی در ارتباط با زمین شناسی، ژئومورفولوژی و آب و هوا است (استوارت و پری، ۱۹۵۳: ۵۵). پارامترهای مورد استفاده برای طبقه‌بندی سیستم‌های ارضی عبارتند از: فرآیند، ارتفاع، بر جستگی، زمین‌شناسی غالب، الگوی زهکشی، فرکانس جریان، مشخصه نیمرخ طرح، موقعیت ژئومورفیک، چشم‌انداز غالب، مشخصه چشم‌انداز، نوع عارضه و ناحیه ارضی (بروس‌کینگ^۱، ۱۹۷۰: ۳۷). مرزهای یک سیستم ارضی، تو سط الگوی توپوگرافی، خاک و پوشش گیاهی تعیین می‌شود. یک واحد ژئومورفولوژی را می‌توان به چندین سیستم ارضی تقسیم کرد؛ اما مرز یک سیستم ارضی به ندرت فراتر از مرزهای یک واحد ژئومورفولوژی منفرد گسترش می‌یابد. برای هر سیستم ارضی، اطلاعات مورد نیاز شامل: موقعیت مکانی، وسعت، توپوگرافی، زمین شناسی و ژئومورفولوژی، خاک، پوشش گیاهی، بارش، تأمین آب طبیعی، دسترسی، کاربری اراضی کنونی نظیر کشاورزی و دامی می‌باشد (کریستین و استوارت، ۱۹۵۳: ۸۰).

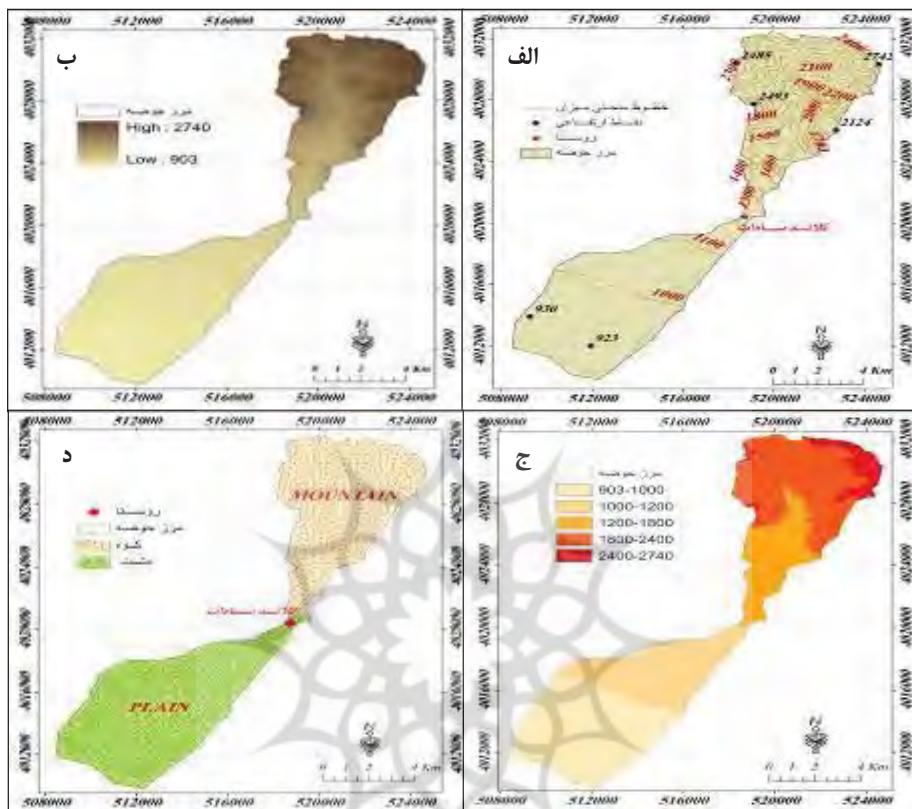
روش سیستم‌های ارضی به این صورت است که به دنبال تحدید حدود منطقه مطالعاتی بر روی نقشه توپوگرافی میان مقیاس و با توجه به اطلاعات اولیه به دست آمده در مورد ویژگی‌های فرمی و فیزیوگرافی شاخص منطقه، نسبت به تقسیم‌بندی مناطق به محدوده‌هایی که ویژگی‌های فیزیکی مشابه دارند، مبادرت می‌شود، به نحوی که هر ناحیه به واسطه یک تجانس خاص از ناحیه دیگر تمایز می‌گردد؛ اما باید توجه داشت که عامل ایجاد تجانس و تشابه‌های ارضی در مناطق متفاوت خواهد بود. اگرچه تفکیک سیستم‌ها بیشتر بواسطه تشابه یا تفاوت در فرم صورت می‌گیرد، اما بسیاری از فرآیندهای دیگر حاکم در هر سیستم مانند فرآیندهای فرسایشی یا تراکمی، نحوه نفوذ آب، نوع خاک و ... نیز از این ویژگی فرمی تبعیت می‌کند (رامشت، ۱۳۸۸: ۱۷۰). شالوده این تقسیم‌بندی بر اساس ساختار سلسله مراتبی و تقسیمات واحدی است که در سه طیف سیستم ارضی، واحد ارضی و اجزاء واحد^۲ خلاصه می‌شود. از سیستم ارضی نیز با عنوان "چشم‌انداز" می‌توان نام برد. به عبارتی یک منطقه ممکن است یک یا چند چشم‌انداز (سیستم) ارضی داشته باشد و هر سیستم ارضی خود شامل چند واحد ارضی و هر واحد ارضی، شامل چند عنصر فرمی یا اصطلاحاً جزء واحد باشد (رامشت، ۱۳۸۸: ۱۶۷-۱۶۹).

یافته‌ها و بحث

^۱. Bruce King

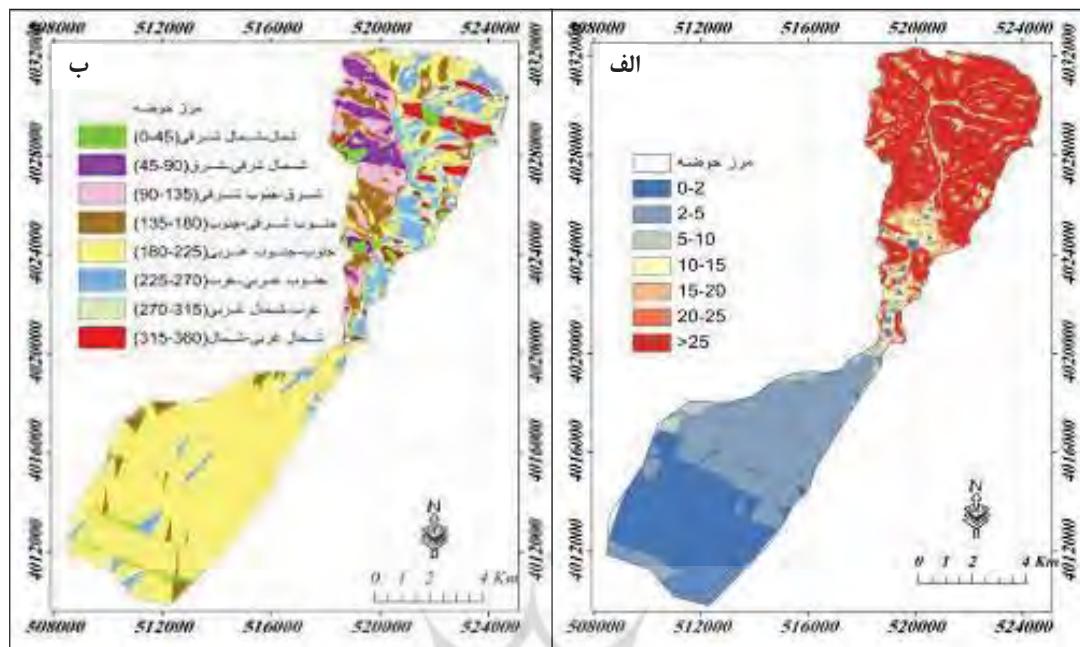
^۲. Unit Components

پس از تعیین حدود حوضه آبخیز مورد مطالعه، ابتدا نقشه وضعیت توپوگرافی، مدل رقومی ارتفاعی و مدل طبقات ارتفاعی حوضه را در محیط نرم‌افزاری ArcGIS تهیه نمودیم. سپس با استفاده از خطوط توپوگرافی، محدوده کوه و دشت حوضه آبخیز را مشخص نمودیم که به ترتیب در شکل شماره (۲) ارائه شده است.

شکل ۲: الف: وضعیت توپوگرافی، ب: مدل رقومی ارتفاعی، ج: مدل طبقات ارتفاعی و د: وضعیت کوه و دشت حوضه آبخیز کلاتنه سادات. (منبع: نگارندگان)

بطور کلی، تغییرات توپوگرافی در نواحی جنوبی اندک بوده و در بخش‌های شمالی بسیار شدید است و کاملاً تحت کنترل عوامل ساختمانی حاکم بر منطقه می‌باشد (شکل ۲-الف). بر اساس خطوط منحنی میزان، نقاط ارتفاعی و مرز حوضه، مدل رقومی ارتفاعی (شکل ۲-ب) و مدل طبقات ارتفاعی حوضه (شکل ۲-ج) تهیه شد. بر این اساس متوسط ارتفاع حوضه ۱۸۲۲ متر، حداقل ارتفاع ۹۰۳ متر و حداکثر ۲۷۴۰ متر است. بیشترین ارتفاع در شمال شرق و کمترین در محل خروجی در جنوب غرب حوضه است؛ در نتیجه شب توپوگرافی حوضه از شمال شرق به جنوب غرب می‌باشد. منطقه مورد مطالعه از جهت ویژگی‌های توپوگرافی به دو بخش کلی کوهستان و دشت تقسیم می‌شود (شکل ۲-د). با استفاده از مدل رقومی ارتفاع، مدل رقومی شب حوضه به درصد و جهت شب آن تهیه شد که در شکل شماره (۳) نشان داده شده است.

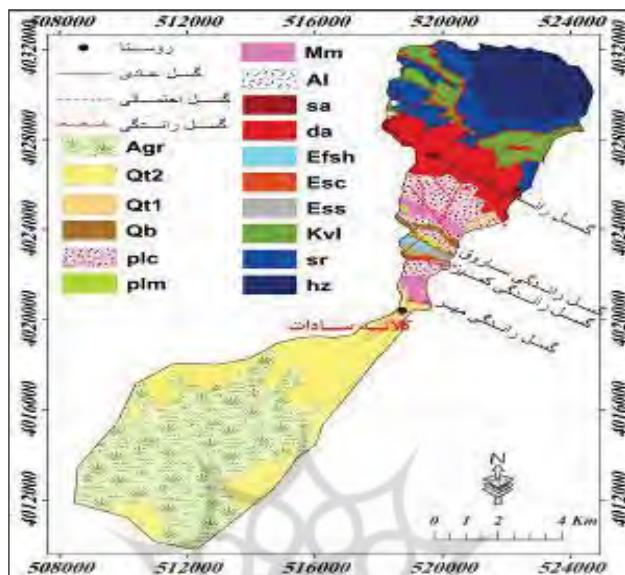
شکل ۳: الف: مدل رقومی شیب به درصد و ب: مدل رقومی جهت شیب حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

بر اساس شکل شماره (۳-الف) شیب غالب حوضه، شیب بیشتر از ۲۵ درصد و کمترین شیب، شیب کمتر از ۵ درصد است. بخش شمال شرقی حوضه شیب زیاد و بخش جنوب غربی آن کمترین شیب را دارد، به طوری که پر شیب‌ترین بخش حوضه، خط الرأس و نقاط ارتفاعی است که بالادرست و محل سرچشمۀ رودخانه کلاته سادات می‌باشد و احتمال لغزش و یا ریزش دامنه در آن وجود دارد و کم شیب‌ترین بخش حوضه، ناحیه پایین‌دست و به سمت خروجی رودخانه و اراضی کشاورزی است. طبق مدل رقومی جهت شیب (شکل ۳-ب) بیشترین مساحت حوضه در جهت جنوب-جنوب غربی شیب دارد که نواحی پست حوضه را شامل می‌شود. از آنجایی که در نیمکره شمالی، دامنه‌های جنوبی به علت دریافت حرارت بیشتر، خشک و از پوشش گیاهی مطلوب فقیر هستند، این بخش از حوضه کلاته سادات نیز چنین ویژگی را دارد. هم‌چنین یکی از کاربردهای نقشه جهت شیب، تعیین جهت جریان آب است. در قسمت بالادرست حوضه، جهت شیب غالب نیمه سمت راست جنوب غربی و نیمه سمت چپ جنوب شرقی است و این دقیقاً مطابق با شیب توپوگرافی و مسیر آبراهه‌های قسمت مرتفع حوضه است. در قسمت پایین‌دست حوضه نیز، جهت شیب غالب جنوب غربی است که این جهت نیز همان جهت خروجی آبراهه‌ها و مطابق با شیب توپوگرافی است. در کل جهت شیب غالب حوضه کلاته سادات، جنوب غربی یعنی مسیر جریان رودخانه کلاته سادات به سمت خروجی است.

در ادامه با استفاده از اسکن نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ با شتین و رقومی کردن آن در محیط نرم‌افزاری ArcGIS مدل رقومی زمین‌شناسی حوضه نیز تهیه شد (شکل ۴). بر طبق این نقشه، قدیمی‌ترین عارضه مربوط به هارزبورزیت و مجموعه سنگ‌های اولترامافیک با سن کرتاسه و جدیدترین متعلق به مخروط‌افکنه و پادگان‌های جدید و کم ارتفاع با سن کواترنری است. شمال حوضه و نواحی کوهستانی شامل دو بخش زمین‌شناسی افیولیتی (کالروملازنٹی)^۱ کرتاسه و

^۱. حوضه مورد مطالعه از نظر تقسیمات زمین‌شناسی در زون ایران مرکزی واقع شده و قسمتی از دامنه جنوبی رشته‌کوه شرقی-غربی منطقه موسم به رشته‌کوه چفتای است که از مناطق افیولیت ملازنٹی در ایران محسوب می‌گردد.

بخش آتشفسانی-رسوبی دوره ترشیاری بویژه انوسن است و بخش جنوبی حوضه و سرزمین‌های کمارتفاع دشت‌های جنوبی در برگیرنده نهشته‌های ترشیاری و کواترنر است که با مارن‌های نؤژن و نهشته‌های جوان چهره سازی شده است. روستای کلاته سادات نیز بر روی یک مخروط افکنه و پادگانه جوان و کمارتفاع واقع شده است.

شکل ۴: نقشه زمین‌شناسی حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

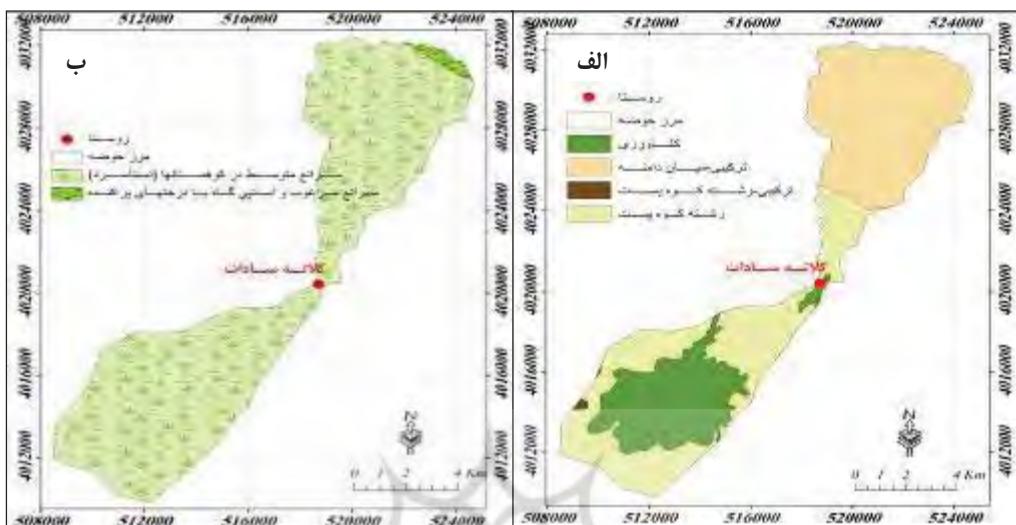
در ادامه با استفاده از نقشه خطوط توپوگرافی، نقاط ارتفاعی و مدل رقومی ارتفاعی حوضه در محیط نرم‌افزاری ArcGIS نقشه شبکه هیدروگرافی حوضه تهیه شد (شکل ۵). طبق این نقشه، سطح حوضه بوسیله یک آبراهه اصلی و آبراهه‌های متعدد فرعی زهکش شده است که در مجموع طول آبراهه اصلی برابر با $11/9$ کیلومتر است.

شکل ۵: شبکه هیدروگرافی حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

رودخانه کلاته سادات ضمن عبور از مجاورت روستای کلاته سادات، در مسیر خود و در پایین‌دست قسمتی از اراضی روستاهای مهر، کوشکباغ و طزر را سیراب می‌نماید. این رودخانه یک خشکرود جزء حوضه آبخیز کالشور سبزوار است که نهایتاً به چاله کویر مرکزی ختم می‌گردد. به جزء این رودخانه و تعدادی چشمه و قنات، آب دائمی دیگری در منطقه وجود ندارد و تنها منبع آب‌های سطحی منطقه، رواناب ناشی از بارندگی‌های سالانه است.

با استفاده از مدل رقومی کاربری اراضی کل کشور، در محیط نرم‌افزاری ArcGIS و با توجه به مرز حوضه آبخیز کلاته سادات، وضعیت کاربری اراضی حوضه از دو دیدگاه کلی و کشاورزی در شکل شماره (۶) به تصویر کشیده شده است.

شکل ۶: وضعیت کاربری اراضی حوضه آبخیز کلاته سادات؛ اف: از دیدگاه کلی و ب: از دیدگاه کشاورزی. (منبع: نگارندگان)

طبق شکل شماره (۶-الف) بیشترین مساحت را کاربری ترکیبی (میان‌دامنه)^۱ و کمترین را ترکیبی (رشته‌کوه پست)^۲ به خود اختصاص داده است. در قسمت مرتفع شمالی حوضه بیشتر اراضی را میان‌دامنه و در قسمت پست جنوبی زمین‌های کشاورزی شامل می‌شود. از دیدگاه صرفاً کشاورزی نیز حوضه مورد مطالعه به دو قسمت مراعع متوسط با ۷/۹۸ درصد و مراعع مرغوب و استپی با درخت‌های پراکنده با ۱/۳ درصد تقسیک می‌شود (شکل ۶-ب).

طبق سیستم جامع طبقه‌بندی خاک‌ها (CSCS)^۳ و فایل رقومی خاک کل کشور، در محیط نرم‌افزاری ArcGIS و با توجه به مرز حوضه آبخیز کلاته سادات، نقشه وضعیت خاک حوضه بررسی و در شکل شماره (۷) ارائه شده است. طبق این نقشه، خاک اریدی سل^۴ بیشترین مساحت و رخمنون‌های سنگی^۵ ایتی سل^۶ کمترین مساحت را در این حوضه اشغال کرده است. قسمت اعظم بخش جنوبی و مناطق پست حوضه و اراضی کشاورزی پایین‌دست را خاک اریدی سل و بخش شمالی و مرتفع را خاک ایتی سل و اینسپتی سل^۷ تشکیل می‌دهد. روستای کلاته سادات نیز دارای خاک ایتی سل-اریدی سل است.

^۱. mix(modrange)

^۲. mix(poorrangle)

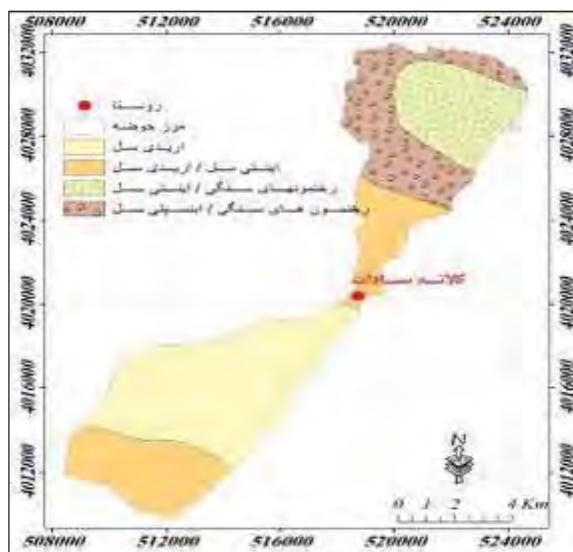
^۳. Comprehensive Soil Classification System

^۴. Aridisols: خاک‌هایی که بیشتر از ۶ ماه از سال خشک بوده، رطوبتی دریافت نمی‌کنند و در بخش عمده‌ای از سال رشد و ادامه حیات گیاهان بدون آبیاری میسر نیست و در محدوده اقلیم نیمه‌بیابانی و حاره‌ای خشک و فوق‌حاره‌ای تکون یافته‌اند (رامشت، ۱۳۷۹: ۲۱۴-۲۱۲).

^۵. Rock Outcrops

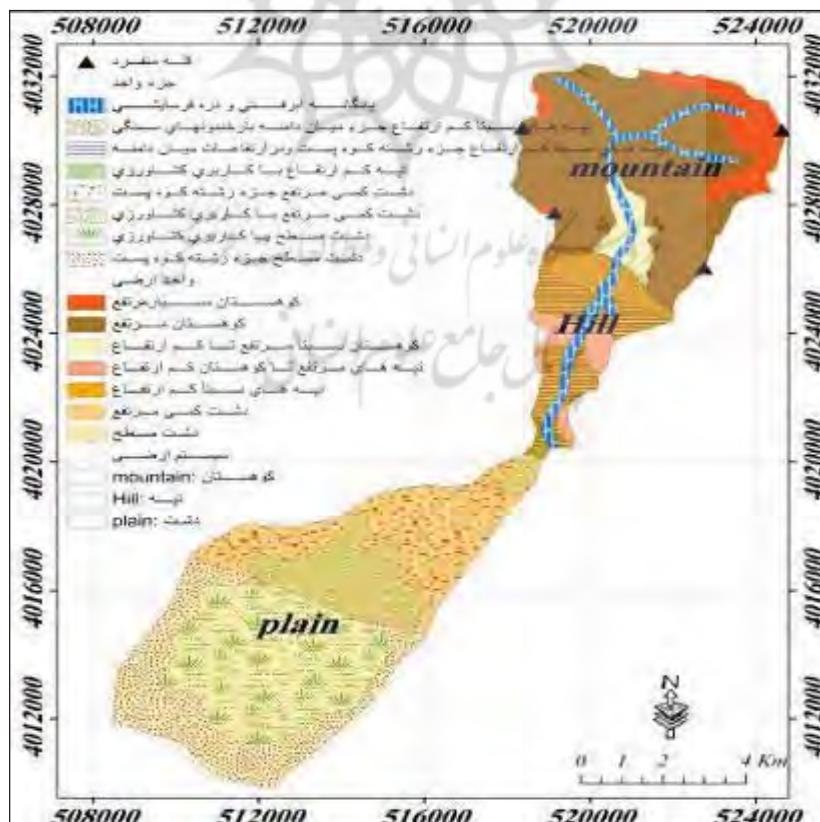
^۶. Entisols: خاک‌های جوانی که فاقد افق و هرگونه تکامل پروفیلی و ساخت هستند (رامشت، ۱۳۷۹: ۲۳۱).

^۷. Inceptisols: خاک‌هایی که دارای کانی‌های هوازده و قابلیت تعویض کانیونی بالا هستند (رامشت، ۱۳۷۹: ۲۴۹).

شکل ۷: وضعیت نوع خاک حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

نهایتاً با توجه به کلیه اطلاعات فوق، در محیط نرم افزاری ArcGIS مدل های رقومی تهیه شده از حوضه را با یکدیگر ادغام و با توجه به خطوط توپوگرافی، سیستم (چشم انداز) های ارضی حوضه را مشخص کردیم. سپس در هر سیستم با توجه به شبی و توپوگرافی، واحد های ارضی و در هر واحد بر مبنای توپوگرافی یا ژئومورفولوژی شاخص، اجزای واحد را مشخص نمودیم. مدل رقومی سیستم های ارضی حوضه آبخیز کلاته سادات در شکل شماره (۸) ارائه شده است.

شکا، ۸؛ نقشه سیستمهای ارضی، حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگاندگان)

براساس این نقشه، حوضه آبخیز کلاته سادات از دیدگاه مطالعاتی سیستم‌های اراضی به سه تیپ (سیستم) اراضی کوهستان، تپه و دشت تقسیم می‌شود. هر کدام از این تیپ (سیستم)‌ها به نوعه خود به واحدها و اجزاء کوچکتری تفکیک می‌گردد. سپس برای هر سیستم اراضی با کلیه زیرمجموعه و اجزای آن، یک جدول تهیه کردیم که به اختصار مشخصات توپوگرافی اعم از مساحت و شیب هر بخش، مشخصات کلی، مشخصات خاک، محدودیت‌ها و قابلیت‌های آن را عنوان نموده‌ایم. در نهایت نیز برای هر بخش و جزء واحد با توجه به قابلیت‌ها و محدودیت‌های موجود پیشنهاداتی ارائه شده است (جداول ۱ تا ۳).

جدول ۱: خصوصیات سیستم‌ها و واحدهای اراضی کوهستان در حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

پیشنهاد	قابلیت‌ها	محدودیت‌ها و خطرات	مشخصات خاک	مشخصات	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	نوع شیب	تیپ اراضی
-	دارای کانسارهای کرومیت (کانیهای بالازش دگرگونی)	عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد	اینسپیتی سل	جزئی از میان دامنه با سنگهای آتششناکی و افولیتی با رخمنون‌های سنگی	-	-	-	-	-	-	کوهستان	
-	دارای کانسارهای کرومیت (کانیهای بالازش دگرگونی)	احتمال ریزش، لغزش، فرسایش و احتمال سقوط به دلیل وجود دره و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک	اینسپیتی سل و ایتنی سل	جزئی از میان دامنه با سنگهای آتششناکی و افولیتی با رخمنون‌های سنگی، مسیر رودخانه اصلی	-	-	-	-	-	-	کوهستان مرتفع	
-	دارای کانسارهای کرومیت (کانیهای بالازش دگرگونی)	احتمال سقوط به دلیل وجود دره و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک	اینسپیتی سل در بین ایتنی سل در ارتفاعات	جزئی از میان دامنه با سنگهای آتششناکی و افولیتی با رخمنون‌های سنگی	-	-	-	-	-	-	کوهستان نسبتاً مرتفع	

جدول ۲: خصوصیات سیستم‌ها و واحدهای اراضی تپه در حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

پیشنهاد	قابلیت‌ها	محدودیت‌ها و خطرات	مشخصات خاک	مشخصات	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	شیب (درصد)	مساحت (km ²)	نوع شیب	تیپ اراضی
تجزیه‌داری پنهانه از مارن	وجود مارن (جهت گل انود کردن بستر)	احتمال لغزش، فرسایش و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، احتمال ریزش به دلیل وجود کنگلومرا و ماسه‌سنگ	ایتنی سل و اریدی سل	جزئی از رشته کوه پست با ساختمان رسوبی	-	-	-	-	-	-	کوهستان کم ارتفاع	
تجزیه‌داری پنهانه از مارن	وجود مارن (جهت گل انود کردن بستر)	احتمال لغزش، گالی، فرسایش، هوازدگی و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک، احتمال ریزش به دلیل وجود کنگلومرا	اینسپیتی سل	ساختمان رسوبی و در ارتفاعات آتششناکی، مسیر رودخانه اصلی و وجود پادگانه آبرفتی و دره فرسایشی، لغزش، گالی و بدلن	۲۵	۲۶	۲۵	۲۶	۲۵	۲۶	تجزیه‌داری نسبتاً کم ارتفاع	
تجزیه‌داری پنهانه از مارن	وجود مارن (جهت گل انود کردن بستر)	احتمال گالی، بدلن، فرسایش، هوازدگی و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک، احتمال ریزش به دلیل وجود کنگلومرا و ماسه‌سنگ	ایتنی سل و اریدی سل	ساختمان رسوبی، مسیر رودخانه اصلی، وجود پادگانه آبرفتی و دره فرسایشی، گالی و بدلن	۱۰	۱۱	۱۰	۱۱	۱۰	۱۱	تجزیه‌داری نسبتاً کم ارتفاع	
-	قابلیت کشاورزی و مسکونی، وجود مارن (جهت گل انود کردن بستر)	فرسایش آبی توسط رواناب بالادست، احتمال فرسایش شیاری، خندقی (گالی) و بدلن	ایتنی سل و اریدی سل	ساختمان رسوبی، مخروطافکته، احتمال بدلن	۰	۰	۰	۰	۰	۰	کوهستان	

جدول ۳: خصوصیات سیستم‌ها و واحدهای اراضی دشت در حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

نام نحوه گذشت گذشت	قابلیت‌ها	محدودیت‌ها و خطرات	مشخصات خای	مشخصات	جهت (دما)	مساحت (km ²)	جزء واحد	جهت (دما)	مساحت (km ²)	واحد ارضی (دما)	جهت (دما)	مساحت (km ²)	نوع شیب	نیت ارضی
حفظ آب و خاک این ناحیه با بهترین روش‌ها	قابلیت مسکونی، کشاورزی و عمرانی، در قسمتهای بالاتر وجود مارن	خطر آب‌گرفتگی و سیلاب و فرسایش آبی زمین‌های زراعی	اریدی سل	ساختمان رسوبی و وجود مخروطافکنه و پادگانهای جوان و کم ارتفاع	۲	۳۱	دشت کمی مرتفع جزء رشته کوه پست	۲	۲۱	دشت کمی موقق	۴	۲۱	مسنوی	Plain
حفظ آب و خاک این ناحیه با بهترین روش‌ها	قابلیت مسکونی، کشاورزی و عمرانی	خطر آب‌گرفتگی و سیلاب و فرسایش آبی زمین‌های زراعی	اریدی سل	ساختمان رسوبی و وجود مخروطافکنه و پادگانهای قدیمی و مرتفع	۴	۷۶	دشت کمی مرتفع با کاربری کشاورزی	۴	۲۱	دشت کمی موقق	۴	۲۱	مسنوی	Plain
حفظ آب و خاک این ناحیه با بهترین روش‌ها	قابلیت مسکونی، کشاورزی و عمرانی	خطر فرسایش بادی زمین‌های زراعی	اریدی سل و اینتی سل	ساختمان رسوبی و وجود مخروطافکنه و پادگانهای جوان و کم ارتفاع و دشت آبرفتی	۳	۲۱	دشت مسطح جزء رشته کوه پست	۳	۱۰	دشت مسطح	۴	۱۰	مسنوی	Plain
حفظ آب و خاک این ناحیه با بهترین روش‌ها	قابلیت مسکونی، کشاورزی و عمرانی	خطر فرسایش بادی زمین‌های زراعی	اریدی سل و اینتی سل	ساختمان رسوبی و وجود دشت آبرفتی	۱	۶	دشت مسطح با کاربری کشاورزی	۱	۳۱	دشت مسطح	۱	۳۱	مسنوی	Plain

شکل شماره (۸) و جداول شماره (۱) تا (۳) نشان می‌دهد که حوضه آبخیز کلاته سادات از دیدگاه روش تحلیل سیستم‌های ارضی بهتری از شیب زیاد به شیب کم به سه سیستم اصلی کوهستان، تپه و دشت تقسیک شده است:

۱- سیستم (چشم‌انداز) ارضی کوهستان

نگاهی به اشکال شماره (۲) تا (۵) نشان می‌دهد که بخش شمالی حوضه، پر شیب‌تر و با فشردگی خطوط توپوگرافی همراه است و از آنجایی که اکثر قلل مرتفع در بخش بالایی است، این ناحیه را کوهستان در نظر گرفتیم که ۳۲/۴ کیلومترمربع از کل مساحت حوضه را به خود اختصاص داده است. این بخش، مجموعه افیولیتی حوضه را نیز شامل می‌شود؛ لذا عمدت ترین ویژگی سیستم کوهستان در این حوضه، وجود کاذسارهای کرومیت و بحث اقت صادی بودن سنگ‌های دگرگونی آن است. مجموعه افیولیتی کلاته سادات که در کوهستان جفتای و ارتفاعات سیاهکوه و کوه‌سفید (بخش شمالی ناحیه) آشکار شده‌اند، از دیدگاه زمین‌شناسی و اقتصادی دارای اهمیت است. در این حوضه سنگ‌های هارزبورزیتی - دونیتی سرپانتینیتی عموماً بستر اصلی و مناسب کاذسارهای کرومیت می‌باشد و می‌توان معادن فعلی و غیرفعال و اندیس‌های کرومیتی متعددی را یافت که مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند و یا در حال بهره‌برداری هستند. این سیستم در ادامه تحلیل ارضی خود به سه واحد ارضی: کوهستان بسیار مرتفع، کوهستان مرتفع و کوهستان نسبتاً مرتفع تا کم ارتفاع تقسیم می‌شود (جدول ۱). هر یک از این واحدهای ارضی شامل جزء واحدهای کوچکتری نیز هستند و مشخصات، محدودیت‌ها و قابلیت‌های خاص خود را دارند که عبارتند از:

۱- واحد ارضی کوهستان بسیار مرتفع شامل جزء واحد قله منفرد.

۲- واحد ارضی کوهستان مرتفع شامل جزء واحدهای پادگانه آبرفتی، دره فرسایشی و قله منفرد.

۳- واحد ارضی کوهستان نسبتاً مرتفع تا کم ارتفاع شامل جزء واحدهای پادگانه آبرفتی و دره فرسایشی.

۱- واحد ارضی کوهستان بسیار مرتفع که پرشیب‌ترین (>25 درصد) عارضه در این حوضه است و شامل جزء واحد قلل منفرد و مرتفع است، از جنس سنگ‌های آتشفسانی و افیولیتی با کاربری ترکیبی میان دامنه و رخمنونهای سنگی با جنس خاک غالب اینسپتی سل است. طبق نقشه زمین‌شناسی حوضه (شکل ۴)، این قسمت از حوضه از جنس واحد هارزبورزیتی (hz) مجموعه سنگ‌های اولترامافیک افیولیتی است که عمدتاً دچار دگرسانی و دگرشکلی می‌شوند و مرز این واحد با سایر سنگ‌ها کاملاً گسله و شدیداً خرد شده است. از جمله محدودیت‌های این بخش، احتمال وقوع ریزش و ضخامت کم خاک می‌باشد و به دلیل شیب و ارتفاع زیاد قابل سکونت و زراعت نیست. ریزش و لغزش یکی از اشکال

ژئومورفولوژی است که تو سطح حرکات توده‌ای و دامنه‌ای ایجاد می‌شود. فعالیت‌های تکتونیکی و گسل‌خوردگی نیز در جدایی قطعات سنگی و حرکت آن‌ها بر روی دامنه‌ها مؤثر بوده است. علاوه‌قdan پوشش گیاهی نیز بر تسریع فرآیندهای دامنه‌ای مؤثر می‌باشد. اما این بخش دارای کانسارهای کرومیت (کانیهای بالرزش دگرگونی) است که جهت فعالیت معدن و بهره‌برداری اقتصادی مفید است. از جمله مصارف کرومیت می‌توان به تهیه فولادهای مرغوب و آلیاژ‌های آن، رنگ‌سازی، چرم‌سازی، سرامیک‌سازی و تهیه آجرهای نسوز اشاره کرد (معزز و شریفیان عطار، ۱۳۸۱، ص ۱۳۸).

۲-۱- واحد ارضی کوهستان مرفوع با شیب ۱۵ تا >25 درصد شامل جزء واحدهای پادگانه آبرفتی، دره فرسایشی و قله منفرد می‌باشد. فرسایش آبی، رواناب و سیلان، اشکال نظیر ستیغ‌ها و پادگانه‌های آبرفتی را در این بخش از حوضه به وجود آورده است. پادگانه آبرفتی از اشکال ژئومورفولوژی است که حاصل فرآیند سیستم فرسایشی آب‌های روان است و به صورت تشکیل دو پلکان و پادگانه رودخانه‌ای در مجاورت بستر رود مشهود است. واحدهای کم‌فرساش‌پذیر آذرین و نهشتله‌های آتشفسانی ستیغ‌ها و یال‌های مرفوعی ایجاد کرده‌اند. طبق نقشه زمین‌شناسی حوضه، این قسمت از حوضه شامل مجموعه سنگ‌های اولترامافیک افیولیتی (واحد هارزبورژیتی (hz) و واحد سرپاتینیت (Sr)، ردیف آتشفسانی - رسوبی کرتا سه (واحد آمیزه آتشفسانی دگرگونی (K^{VII}) و ردیف آتشفسانی - رسوبی ائو سن فقط واحد کنگلومرا و ماسه سنگ (E^{sc}) است. وجود گسلش و خردش‌گی و تکتونیزه شدن از شاخص‌های اصلی سنگ‌های این ناحیه است. از نظر کاربری اراضی جزء ترکیبی میان دامنه با رخمنون‌های سنگی سنگ‌های آتشفسانی و افیولیتی و خاک این‌سپتی سل و این‌سپتی سل می‌باشد. از محدودیت‌های این بخش نیز احتمال ریزش، لغزش، فرسایش و سقوط به دلیل وجود دره و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک می‌توان نام برد. گسترش تالوس‌ها و آثار ریزش در پای دامنه‌های سنگی بهویژه در میان ساخته‌های آذرین و دگرگونی شمال حوضه و دامنه‌های شیب‌دار بخش میانی نشانه‌ای از تأثیر حرکات توده‌ای و دامنه‌ای در منطقه می‌باشد. فعالیت‌های تکتونیکی و گسل‌خوردگی در این بخش بر احتمال وقوع لغزش و وجود واریزهای سنگی می‌افزاید و از قابلیت‌های این ناحیه نیز وجود همان کانسارهای با ارزش دگرگونی و کرومیت است.

۲-۲- واحد ارضی کوهستان نسبتاً مرفوع تا کم ارتفاع با شیب بین ۱۵ تا ۲۵ درصد شامل جزء واحدهای پادگانه آبرفتی و دره فرسایشی با سنگ‌های آتشفسانی و افیولیتی و رخمنون‌های سنگی، کاربری ترکیبی میان دامنه و خاک این‌سپتی سل در پایین و این‌سپتی سل در ارتفاعات رخمنون است. طبق نقشه زمین‌شناسی حوضه، قسمت اعظم مساحت این ناحیه از ردیف آتشفسانی - رسوبی ائو سن و فقط واحد کنگلومرا و ماسه سنگ (E^{sc}) است و تنها بخش کوچکی از شمال آن را واحد سرپاتینیت (Sr) شامل می‌شود. آبراهه اصلی از میانه این ناحیه عبور می‌کند و به دلیل سیلانی بودن رودخانه کلاته سادات، آثار فرسایش آبی نظیر ستیغ‌ها و پادگانه آبرفتی در مجاورت بستر رود مشهود است. محدودیت‌ها و قابلیت‌های این بخش نیز مانند واحد قبلی (واحد ارضی کوهستان مرفوع) می‌باشد. تفاوت آن با واحد قبلی، شیب کمتر و وجود آثار فرسایش آبی بیشتر نظیر پلکان و پادگانه‌های آبرفتی است.

۲- سیستم (چشم‌انداز) ارضی تپه

بعد از سیستم کوهستان، چشم‌انداز (سیستم) تپه با فشردگی کمتر خطوط توپوگرافی و شیب کلی ۵ تا ۲۵ درصد وجود دارد. مساحت این بخش $11\frac{1}{2}$ کیلومتر مربع از سطح حوضه ۱ است. عمدترين ویژگی این بخش، وجود تپه‌های مارنی نئوژن است (شکل ۹). این تپه‌ها جزء حوضه‌های نئوژن - کواترنر زون ایران مرکزی و از نوع تبخیری با سیمای فرسایش شیاری، خندقی و هزار دره‌ای است و به دلیل وجود اکسید آهن در آن، آجری رنگ دیده می‌شوند. این تپه‌ها مهم‌ترین عارضه ژئومورفولوژی در حوضه آبخیز کلاته سادات است.

شکل ۹: تپه‌های مارنی نئوزن همراه با آثار فرسایش آبی شیاری و هزار دره‌ای در حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع نگارندگان)

سیستم تپه را بر اساس شیب توپوگرافی به دو واحد ارضی تپه‌های مرتفع تا کوهستان کمارتفاع و تپه‌های نسبتاً کمارتفاع تفکیک کردیم (جدول ۲). سپس هر یک از این دو واحد را به جزء واحدهای کوچکتری تقسیم نمودیم که به قرار زیر است:

۱-۱- واحد ارضی تپه‌های مرتفع تا کوهستان کمارتفاع با شیب ۲۰-۲۵ درصد شامل جزء واحدهای گالی، بدلنده و لغزش است. این واحد جزئی از رشته کوه پست^۱ با ساختمان رسوبی و خاک ایتنی سل و اریدی سل است. طبق نقشه زمین‌شناسی حوضه، این ناحیه جزء نهشته‌های آواری (رسوبات قاره‌ای) نئوزن شامل واحد مارنی میوسن (M^m)، واحد مارن پلیوسن (Pl^m) و واحد کنگلومرا ای پلیوسن (Pl^c) و اندکی از واحد بازالتی و آندزیت- بازالتی کواترنر (Q^b) که جزء نهشته‌های (رسوبات قاره‌ای) کواترنر است، می‌باشد. این لیتوولوژی از نظر ژئومورفولوژی، بخشی از بدلنده در امتداد رشته ارتفاعات ایجاد می‌نماید.

از جمله محدودیت‌های این واحد احتمال لغزش، فرسایش و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد و احتمال ریزش و لغزش به دلیل وجود کنگلومرا و ماسه سنگ است. در حوضه کلاته سادات تقریباً در تمام سازنده‌های آتشفسانی و رسوبی آواری، هوازدگی مکانیکی از نوع ترمولاستی و در درجه بعدی کربوکلاستی پدیده غالب است. معمولاً در سازنده‌های مارنی نظیر M^m و Pl^m ... نیز هوازدگی شیمیایی از نوع انحلال و در برخی موارد اکسیداسیون و هیدراتاسیون مشاهده می‌شود و در واحدهای آتشفسانی اغلب هیدرولیز رخ می‌دهد. لغزش در سازنده‌های مارنی بهوفور یافت می‌شود. در سطح دامنه‌های مارنی و رسی جریان‌های سولی‌فولکسیون آثار فراوانی را بر جای گذاشته که در حمل و انتقال حجم بزرگی از رسوبات بر سطح دامنه مؤثر بوده است. در حوضه مورد مطالعه، از آنجایی که وقوع جریان‌های سیلانی پدیده‌ای قریب‌الوقوع است، لذا تشید پدیده‌های فوق‌الذکر امری مسلم می‌باشد. در این واحد فرسایش آب‌های روان بر سطح سازنده‌ای حساس به فرسایش نظری مارن‌ها، اشکالی نظیر فرسایش شیاری، بدلنده و فرسایش خندقی (گالی) را بوجود آورده است.

از قابلیت‌های این واحد نیز وجود تپه‌های مارنی نئوزن است که در تولید سیمان و آجر استفاده می‌شود. همچنین جهت گل‌اندود کردن^۲ بستر رودخانه برای حفظ آب و خاک در برابر گرما و فرسایش بادی کاربرد دارد. از این تپه‌ها برای

^۱. poorrange

^۲. mud lined

عملیات آبرنگ کردن^۱ و یا همان گلآلود کردن آب در بالادست رودخانه کلاته سادات و گلاندود کردن بستر رودخانه استفاده می‌شود. آبرنگ کردن یکی از روش‌های سنتی حفظ آب و خاک در شرق کشور به خصوص خراسان و روستای کلاته سادات است (شکل ۱۰).

شکل ۱۰: عملیات آبرنگ کردن در بالادست رودخانه کلاته سادات. (منبع نگارندگان)

آب رودخانه به علت وجود ذرات مارن، گلآلود شده و این آب گلآلود خمن نفوذ در کف بستر رودخانه و اراضی پایین دست، خلل و فرج موجود را پر کرده و لایه‌ای با قابلیت نفوذپذیری کم ایجاد می‌کند و مانع نفوذ آب در کف بستر رودخانه و اراضی می‌شود. در نتیجه در بافت درشت دانه بستر رودخانه و خاک اراضی باعث ترمیم بافت درشت خاک و نگهداشت آب در برابر گرما می‌گردد. همچنین در اراضی کشاورزی با کثار هم قرار دادن ذرات خاک باعث چسبیده شدن آن و حفظ خاک در مقابل فرسایش و بادهای منطقه می‌شود (منتصری و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۶۳). در بازدیدی که از اراضی کشاورزی حوضه آبخیز کلاته سادات به عمل آمد، سطح آجری‌رنگ خاک مزارع و آب گلآلود آبیاری مشهود بود (شکل ۱۱). البته کشاورزی در این منطقه به دلیل کم‌آبی به صورت دیمکاری است، به همین دلیل حفظ آب در منطقه از الوبت بالایی برخوردار است. بهره‌برداری بهینه از مارن در این واحد ارضی پیشنهاد می‌گردد.

شکل ۱۱: مزارع روستای کوشکباغ در پایین دست حوضه و سطح آجری‌رنگ خاک. (منبع نگارندگان)

^۱. water coloring

۲-۲- واحد ارضی تپه‌های نسبتاً کم ارتفاع با شیب ۵-۲۰ درصد شامل جزء واحدهای تپه‌های نسبتاً کم ارتفاع جزء میان دامنه با رخمنون‌های سنگی، تپه‌های نسبتاً کم ارتفاع جزء رشته کوه پست و در ارتفاعات میان دامنه و تپه کم ارتفاع با کاربری کشاورزی است.

۲-۱-۲- تپه‌های نسبتاً کم ارتفاع جزء میان دامنه با رخمنون‌های سنگی با مشخصات کلی ساختمان رسوبی و در ارتفاعات آتش‌خشانی، مسیر رودخانه اصلی، وجود پادگانه آبرفتی و دره فرسایشی، لغزش، گالی و بدلند و خاک اینسپی سل است. از نظر زمین‌شناسی جزء واحد PI^c و نهشتۀ‌های آواری (رسوبات قاره‌ای) نتوژن است. از محدودیت‌های این جزء واحد احتمال لغزش، گالی، فرسایش، هوازدگی و عدم کشت سودمند به دلیل شیب و ارتفاع زیاد، فرسایش آبی توسط رواناب بالادست و ضخامت کم خاک، احتمال ریزش به دلیل وجود کنکلومرا است و از قابلیت‌های آن وجود مارن جهت گل انود کردن بستر رودخانه می‌باشد. در این زیربخش نیز بهره‌برداری بهینه از مارن پیشنهاد می‌گردد.

۲-۲-۲- تپه‌های نسبتاً کم ارتفاع جزء رشته کوه پست و در ارتفاعات میان دامنه با مشخصات کلی ساختمان رسوبی، مسیر رودخانه اصلی، وجود پادگانه آبرفتی، دره فرسایشی، ریزش، گالی، بدلند و خاک اینتی سل و اریدی سل است. حرکات توده‌ای به شکل ریزش متأثر از جریان‌های هرزآبی و هوازدگی قطعات سنگی موجب تخلیه انبوهی از واژه‌های سنگی در این منطقه شده است. به‌گونه‌ای که بر سطح بستر سیلابی و رود پوشیده از قله‌سنگ‌ها، تخته‌سنگ‌ها و رسوبات ریز و درهمی است که حاصل حرکت جریان‌های آبی بر سطح سازندهای مختلف مقاومت بوده است. این ناحیه به طور غالب جزء نهشتۀ‌های آواری (رسوبات قاره‌ای) نتوژن شامل واحد PI^m , M^m و PI^c است. محدودیت‌ها و قابلیت‌های این جزء واحد مشابه جزء واحد قبلی است.

۳-۲-۲- تپه کم ارتفاع با کاربری کشاورزی با مشخصات کلی ساختمان رسوبی، مخروطافکنه، بدلند و خاک اینتی سل و اریدی سل است. از نظر زمین‌شناسی، نهشتۀ‌های (رسوبات قاره‌ای) کواترنر، واحد مخروطافکنه و پادگانه‌های قدیمی و مرتفع کواترنر (Q^{t1}) و واحد مخروطافکنه و پادگانه‌های جوان و کم ارتفاع (Q^{t2}) را شامل می‌شود. این نهشتۀ‌های جوان عمدتاً از رسوبات مخروطافکنه پای کوهستان تشکیل شده و مجموعه‌ای از نهشتۀ‌های آبرفتی سست و تحکیم نیافته را در فرود است ارتفاعات تشکیل می‌دهد. مخروطافکنه یکی از اشکال ژئومورفولوژی ناشی از سیستم فرسایش آبهای روان است. روستای کلاته سادات نیز بر روی یک مخروطافکنه بنا شده است. فرسایش آبی توسط رواناب بالادست، احتمال فرسایش شیاری، خندقی (گالی) و بدلند از محدودیت‌های آن و قابلیت کشاورزی و مسکونی وجود مارن (جهت گل انود کردن بستر) از قابلیت‌های آن است.

۳- سیستم (چشم‌انداز) ارضی دشت

بعد از سیستم تپه، سیستم دشت را با شیب غالب ۰-۵ درصد و مساحت ۵۲ کیلومترمربع با دو واحد ارضی دشت کمی مرتفع و دشت مسطح مشخص نمودیم (جدول ۳). این بخش، بیشترین مساحت از سطح حوضه آبخیز کلاته سادات را اشغال کرده است و شاید مهم‌ترین بخش این حوضه از لحاظ مدیریت منابع طبیعی باشد. عمدترين عارضه ژئومورفولوژی موجود در این سیستم، مخروطافکنه و دشت سیلابی است که از اجزای سه‌گانه جریان‌های سیلابی هستند. آثار فرسایش آبی، رواناب و سیلاب در این بخش، به‌خوبی قابل مشاهده است (شکل ۱۲).

۱-۳- واحد ارضی دشت کمی مرتفع شامل جزء واحدهای دشت کمی مرتفع جزء رشته کوه پست و دشت کمی مرتفع با کاربری کشاورزی است.

۱-۱-۳- دشت کمی مرتفع جزء رشته کوه پست با ساختمان رسوبی و وجود مخروطافکنه و پادگانه‌های جوان و کم ارتفاع و خاک اریدی سل، جزء واحد زمین‌شناسی (Q^{t2}) و زمین‌های زراعی (Agr) است. از جمله محدودیت‌های آن،

خطر آب‌گرفتگی، سیلاب و فرسایش آبی زمین‌های زراعی است. قابلیت مسکونی، کشاورزی و عمرانی دارد. حفظ آب و خاک در این ناحیه با بهترین روش‌های کارآمد توصیه می‌شود.

شکل ۱۲: قطعات سنگی بزرگ و آثار سیلاب در پایین دست و نواحی کم ارتفاع حوضه آبخیز کلاته سادات. (منبع: نگارندگان)

۲-۱-۳- دشت کمی مرتفع با کاربری کشاورزی با ساختمان رسوبی و وجود مخروطافکنه و پادگانه‌های قدیمی و مرتفع، خاک اریدی سل و جزء واحد زمین‌شناسی (Q^1) است. محدودیت‌ها و قابلیت‌های آن مانند جزء واحد قبلی است.

۲-۲-۳- واحد اراضی دشت مسطح شامل جزء واحدهای دشت مسطح جزء رشته‌کوه پست و دشت مسطح با کاربری کشاورزی است.

۱-۲-۳- دشت مسطح جزء رشته‌کوه پست با ساختمان رسوبی، وجود مخروطافکنه و پادگانه‌های جوان و کم ارتفاع و دشت آبرفتی، خاک اریدی سل و اینتی سل جزء نهشته‌های آبرفتی و زمین‌های زراعی (Agr) است. قابلیت‌های آن مانند جزء واحد قبلی است. از لحاظ محدودیت، فرسایش بادی نیز به عنوان یک خطر و محدودیت خاص این ناحیه، مشهود است. باد در حوضه آبخیز کلاته سادات صرفاً از آنجایی مهم است که بر اراضی پایین دست تأثیر گذاشته و خاک نرم و ریزدانه را با خود می‌برد و باعث فرسایش و تخریب بافت خاک بخصوص در اراضی کشاورزی می‌شود. کشاورزی در پایین دست حوضه به صورت دیم است و حفظ رطوبت در خاک گزینه مهمی است. با وزش باد خصوصاً بادهای شدید، رس و بافت ریزدانه خاک تخریب و بالطبع رطوبت در خاک حفظ نمی‌شود و به سرعت در خاک درشت‌دانه نفوذ می‌کند. جهت رفع این مشکل و برای حفظ آب و خاک در برابر فرسایش و وزش بادهای شدید از روش سنتی آبرنگ کردن و گل‌آلود کردن آب رودخانه توسط تپه‌های مارنی موجود در منطقه استفاده می‌شود.

۲-۲-۳- دشت مسطح با کاربری کشاورزی با ساختمان رسوبی و وجود دشت آبرفتی و زمین‌های زراعی (Agr) است. محدودیت‌ها و قابلیت‌های آن مانند جزء واحد قبلی (دشت مسطح جزء رشته‌کوه پست) است.

نتیجه‌گیری

با استفاده از روش تحلیل سیستم‌های اراضی و با توجه به ویژگی‌ها و خصوصیات طبیعی نواحی، می‌توان بر قابلیت‌ها و محدودیت‌های مناطق اشراف داشت. این اطلاعات ما را قادر می‌سازد که مکان‌های مناسب با اهداف اجرای طرح‌های توسعه را شناسایی و استقرار مکانی پروژه‌ها و قابلیت‌ها را معین و مشخص کنیم. با بررسی و مطالعات جامع و تعیین سیستم‌ها و واحدهای اراضی حوضه آبخیز کلاته سادات مشخص شد که این محدوده یک منطقه با سه سیستم متفاوت کوهستان، تپه و دشت است که هر کدام به واحدهای اراضی و نهایتاً جزء واحدهای کوچکتری تفکیک می‌شود. بیشترین مساحت حوضه آبخیز مورد مطالعه را مناطق پست و کم ارتفاع دشت با ۵۲ کیلومتر مربع و بعد از آن به ترتیب تیپ

ارضی کوهستان و تپه با مساحت $32/4$ و $11/2$ کیلومتر مریع اشغال کرده است. عمدترين ويزگي سيستم کوهستان اين حوضه، وجود کانساراهای کرومیت و بحث اقت صادی بودن سنگ‌های دگرگونی آن است. در سيستم تپه، وجود تپه‌های مارني به عنوان بارزترین عارضه ژئومورفولوژی و بهره‌برداری بهینه از مارن، بسيار مورد توجه است و در سيستم دشت نيز حفظ آب و خاک اين بخش با روش‌های بهینه و مقرن به صرفه به دليل فرسایش بادي شديد اهميت دارد. هر کدام از اين سلسه مراتب و تقسيمات واحدی، مشخصات ويزهای دارند که شناخت اين مشخصات در ابعاد کوچک مطالعاتی، جهت هرگونه پروژه عمراني و کشاورزی در منطقه سودمند است.

منابع

- افشاری، جیده و افشاری، جلیله، ۱۳۹۲، مکان‌یابی و بررسی پتانسیل‌های ژئواکوتوریسم شهرستان سمیرم با استفاده از روش تحلیل سیستم اراضی (LSA)، دومین همایش ملی گردشگری و طبیعت‌گردی ایران، همدان.
- رامشت، محمدحسین، ۱۳۸۸، نقشه‌های ژئومورفولوژی (نمادها و مجازها)، چاپ سوم، انتشارات سمت، تهران.
- رامشت، محمدحسین؛ خوشرو، عبدالله و امینی، مهدی، ۱۳۹۳، تجزیه و تحلیل ساختاری سیستم‌های اراضی ژئومورفیک در حوضه میدان گل، فصل‌نامه جغرافیای طبیعی، سال هفتم، شماره ۲۵، صص. ۴۲-۲۷.
- رامشت، محمدحسین و سیف، عبدالله، ۱۳۷۹، جغرافیای خاک‌ها، انتشارات دانشگاه اصفهان.
- گنجی‌نیا، مليحه، ۱۳۸۷، شناسایی اشکال آبی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای در محیط GIS، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، به راهنمایی آقای دکتر ابوالقاسم امیراحمدی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار.
- معززلسکو، ضرغام و شریفیان عطار، رضا، ۱۳۸۱، کانی‌شناسی غیر سیلیکات‌ها، جلد دوم، انتشارات واژگان خرد، تهران.
- منتصری، لیلا؛ زنگنه‌اسدی، محمدمعلی و امیراحمدی، ابوالقاسم، ۱۳۹۴، دانش بومی کاربرد عوارض ژئومورفولوژی (آبرنگ کردن) و نقش آن در حفظ آب و خاک، فصل‌نامه تحقیقات جغرافیایی، سال سی‌ام، شماره ۴، صص. ۱۷۱-۱۵۴.
- نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰، ۱۳۹۹، باشتن، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافاتمعدنی کشور.
- نوروزپور، نوشین و رامشت، محمدحسین، ۱۳۹۱، بررسی پتانسیل‌های ژئواکوتوریسم دره جونقان با استفاده از روش تحلیل سیستم اراضی، نخستین همایش میراث زمین‌شناسی ایران، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافاتمعدنی کشور، تهران.
- وزارت نیرو، دفتر مهندسی و معیارهای فنی آب و آبفا، معاونت نظارت راهبردی و امور نظام فنی، (نشریه شماره ۳۱۰)، ۱۳۹۱، دستورالعمل تقسیم‌بندی و کدگذاری حوضه‌های آبریز و محدوده‌های مطالعاتی در سطح کشور، معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، تهران، صص. ۵-۷.
- Bawden, M. G. and Stobbs, A. R., 1963, *The land resources of eastern Bechuanaland, Directorate of overseas surveys, forestry and land use section*, London.
- Bruce King, R., 1970, *A parametric approach to land system classification*, Land Resources Division, Directorate of Overseas Surveys, Surbiton, Great Britain, Geoderma, Vol. 4, Iss. 1, pp. 37-46.
- Capotorti, G., Guida, D., Siervo, V., Smiraglia, D. and Blasi, C., 2012, *Ecological classification of land and conservation of biodiversity at the national level: The case of Italy*, Biological Conservation, Vol. 147, Iss. 1, pp. 174-183.
- Christiansen, C. S., Paterson, S. J., Perry, R. A., Slatyer, R. O., Stewart, G. A. and Traves, D. M., 1953, *Survey of the Townsville- Bowen Region, North Queensland*, Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization, Australia, Melbourne, Land Research Series No. 2.
- Christiansen, C. S. and Stewart, G. A., 1953, *General Report on Survey of Katherine-Darwin Region*, Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization, Australia. Land Research Series No. 1.

- Dewit, P. V. and Bekker, R. P., 1990, *Soil Mapping and Advisory Services Botswana, Explanatory note on the Land Systems Map of Botswana*, Food and Agriculture organization of the united nations, united nations development programme government of Botswana, Gaborone, South of Africa, pp. 2-30.
- Kazaklis, A. and Karteris, M., 1993, *Land use types: patterns and relationships with abiotic landscape factors in western Crete*, *Landscape and Urban Planning*, V. 24, Iss. 1, pp. 249-257.
- Klingseisen, B., Metternicht, G. and Paulus, G., 2007, *Geomorphometric landscape analysis using a semi-automated GIS-approach*. Science Direct, *Environmental Modelling & Software*, pp. 1-13.
- Lawrence, C. J., Webster, R., Beckett, P.H.T., Bibby, J. S. and Hudson, G., 1977, *The use of air photo interpretation for land evaluation in the Western Highlands of Scotland*, *Catena*, Vol. 4, Iss. 4, pp. 341-357.
- Mitchell, C. W. and Howard, J. A., 1978, *Land system classification - a case history: Jordan*, AGLT Bulletin 2/78, FAO, Rome.
- Panabokke, C. R., 1996, *Soils and Agro-Ecological Environments of Sri Lanka*, Natural Resources Energy and Science Authority of Sri Lanka, Natural Resources Series No. 2, pp. 87-205.
- Panabokke, C.R. and Somasiri, S., 1980, *The identification and chdracterization of the Ricelands of the wet zone of Sri Lanka and its application to rice research*, in Rice Symposium 1980, Department of Agriculture, pp. 137-158.
- Somasiri, S. and Ratnayake, R.M.K., 1988, *Wet and semi-wet rice lands in Sri Lanka*, A classification and characterization of physical environments, *Land and Water Use Division*, Department of Agriculture Peradeniya 114p.
- Somasiri, S. , Tinsley, R.L., Panabokke, C.R. and Moormann, F.R., 1985, *Evaluation of rice lands in Kandy district*, Proc. Workshop. Cornell Univ. Ithaca. NY.
- Stewart, G. A. and Perry, R. A., 1953, *The land systems of the Townsville- Bowen region*, Land Research and Regional Survey Section, Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization, Australia, Canberra, Land Research Series No. 2, pp. 55-68.
- Tagil, S. and Jenness, J., 2008, *GIS-Based Automated Landform Classification and Topographic, Landcover and Geologic Attributes of Landforms Around the Yazoren Polje, Turkey*, Journal of Applied Sciences, Vol. 8, No. 6, pp. 910-921.
- Turner ll, BL., Geoghegan, J., Lawrence, D., Radel, C., Schmock, B., Vance, C., Manson, S., Keys, E., Foster, D., Klepeis, P., Vester, H., Rogan, J., Roy Chowdhury, R., Schneider, L., Dickson, R. and Ogenva-Himmelberger, Y., 2016, *Land system science and the social environmental system: the case of Southern Yucatan Peninsular Region (SYPR) project*, Current Opinion in Environmental Sustainability, Vol. 19, pp. 18-29.
- Vaclavik, T., Lautenbach, S., Kuemmerle, T. and Seppelt, R., 2013, *Mapping global land system archetypes*, Global Environmental Change, Vol. 23, Iss. 6, pp. 1637-1647.
- Webster, R. and Beckett, P.H., 1970, *Terrain classification and evaluation using air photography: A review of recent work at Oxford*, Photogrammetria, Vol. 26, Iss. 2-3, pp. 51-75.
- Zonneveld, I. S., 1989, *The land unit - A fundamental concept in landscape ecology, and its applications*, Landscape Ecology, Vol. 3, No. 2, pp. 67-86.